

365

μέρες
μνήμης

1922

2021

η Σμύρνη
πριν το 1922

Ι
Α
Ν
Ο
Υ
Α
Ρ
Ι
Ο
Σ
2
0
2
2

ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Πέρα ως πέρα στη γη της Ιωνίας
δοξαστικό αχολόγησε τροπάρι!
απ' την Κνωσό ως την Πέργαμο θεία χάρη
όπου Ελλάδα πηγή της αρμονίας.
Και ω Σμύρνη πάντα εσύ μαργαριτάρι
στα μαλλιά της νεράιδας Μικρασίας!
Η Μίλητος δεν είναι πια καμάρι
της Ιστορίας, της Δόξας Εφεσίας,
οι καιροί σβήσαν τη φεγγοβολιά.
Σμύρνη, ξανά γεννήτρες είναι οι Μοίρες
(χτυπήστε Ομήρων ιωνικών οι λύρες)
μεσ' στη ζεστή της μάνας σου αγκαλιά
που ανοίγεται όλα για να τ' αγκαλιάσει
και τα σκόρπια τα σπλάχνα της, μια πλάση.

Κωστής Παλαμάς, «Ανατολή»

η Σμύρνη
πριν το 1922

Περάσαμε κάβους πολλούς, πολλά νησιά
τη θάλασσα που φέρνει την άλλη
θάλασσα, γλάρους και φώκιες.
Δυστυχισμένες γυναίκες κάποτε με
ολολυγμούς κλαίγανε τα χαμένα τους
παιδιά κι άλλες αγριεμένες γύρευαν το
Μεγαλέξαντρο και δόξες βυθισμένες στα
βάθη της Ασίας. Αράξαμε σ' ακρογιαλιές
γεμάτες αρώματα νυχτερινά με
κελαηδίσματα πουλιών, νερά που
αφήνανε στα χέρια τη μνήμη μιας
μεγάλης ευτυχίας.."

Γ. Σεφέρης
"Αργοναύτες, Μυθιστόρημα δ' "

Φ
Ε
Β
Ρ
Ο
Υ
Α
Ρ
Ι
Ο
Σ

2
0
2
2

ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

η Σμύρνη
πριν το 1922

«Μοιρολογώ την κουρσεμένη πατρίδα μου, τ' Αϊβαλί της Μικράς Ασίας, και μαζί τη ζεστή φωλιά μου, το υποστατικό που ζούσα αποτραβηγμένος. Ήτανε ένα βραχόβουνο, μια χερσόνησο, που μ' αφήσανε κληρονομιά οι μπαρμπάδες μου. Είχανε ζήσει και πεθάνει πάνου κει πάππου προσπάππου, καλόγεροι οι πιο πολλοί. Τώρα... κλαίγω για το χαμό του, μα το πόσο πονώ, καταλαβαίνω πως δε θα μπορέσω να το πω με λόγια ποτές μου. Τι να σημειώσω στο χαρτί χωρίς να κατατρακυλήσει κ' ένα ζεματιστό δάκρυ, να λυώσει τα ψηφιά; Τ' όνομα σου; Ή κατά που έπεφτε η αγιασμένη μεριά, που βρισκόσουν μια φορά, απάνω στην απέραντη επιφάνεια της γης... Αγαπημένη γωνιά! Αγιασμένο βουνό!... Τα πάντα λησμονούν, μόνο η καρδιά τ' ανθρώπου θυμάται και ματώνει...

Φώτης Κόντογλου,
«Το Αϊβαλί η πατρίδα μου»

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
	1	2	3 1921 αναγνώριση κυβέρνησης του Κεμάλ από Σοβιετική Ένωση	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

η καταστροφή
της Σμύρνης
το 1922

Κάτι μας ξύπνησε μέσα στη νύχτα. Η κάψα; Οι φωνές; Σκυλιά ουρλιάζανε. Η φωτιά είτανε μακριά. Καρατάρησα με το μάτι πως θα 'χε φτάσει από το Μπασμαχανέ στον Άι Δημήτρη, αφού είχε πάρει σβάρνα ολάκερη την Αρμενιά. Μας χώριζε πάνω από ένα μίλι ακόμα. Ένα σύννεφο μπακιρί σκέπαζε το μισό ουρανό. Μπροστά μου, τ' Αλάνι λες και φωτιζότανε από ένα πλούσιο ηλιοβασίλεμα, πορτοκαλί. Ανθρώποι βγαίνανε από τα σπίτια, κοιτάζανε ψηλά, μαζώνονταν εδώ κι εκεί, φωνάζανε, χειρονομούσαν, ξαναμπάινανε στα σπίτια τους και πάλι ξαναβγαίνανε, φωνάζανε, κοιτάζανε ψηλά. Είχε σηκωθεί σορόκος, όχι δυνατός, όσο χρειαζότανε για να το γλεντά η φωτιά. Δε βιαζότανε, σίγουρη για τον εαυτό της, ξέροντας πως ατή της είτανε ο νόμος κ' οι προφήτες. Σεργιάνιζε στις σκεπές, χωνότανε στα σπίτια, ξεπεταγότανε απ' τα παράθυρα. Ο καπνός ανέβαινε κόκκινος, καρουλιαστός, απλωνότανε ύστερα σε μπακιρένια σύννεφα. Στεκόμουνα στο μπαξέ μου. Τα πουλιά, ξεγελασμένα από τη λάμψη, από το φως, είχανε ξυπνήσει και τσιβίζανε μέσα στις φυλλωσιές. Στεκόμουνα στο μπαξέ μου. Όμορφος μπαξές, ποτιστικός. Τώρα ποτίζω τούτες τις δυο γλάστρες.

Φωνάζανε από τ' Αλάνι. Δεν καταλάβαινα τι λέγανε. Το καμίνι που ερχότανε κατά δω, άδραχνε τα λόγια, τα ξάτμιζε, τα 'κανε αχνό. Μπήκα στο σπίτι. Η Κατερίνα με κοίταξε στα μάτια. Μη νοιάζεσαι, της λέω, κι εδώ νά 'ρθει η φωτιά, θα τη σταματήσει τ' Αλάνι. Το ξυπνητήρι έδειχνε κοντά έντεκα η ώρα. Θα 'χαμε κοιμηθεί καμμιά - δυο ώρες.

Σιγά - σιγά, πήρε τ' αφτί μου ένα βουητό, σα να κύλαγε άγριο ποτάμι, ξεχειλούσε κατά δω, ζύγωνε ολοένα. Και ξαφνικά, μπουκάρανε απ' τα σοκάκια κοπάδι ανθρώποι, σκυφτοί, αλαφιασμένοι, μ' ένα μπόγο στον ώμο, μ' ένα μωρό στην αγκαλιά, μ' ένα τέντζερε στα χέρια ή μ' ένα μύλο του καφέ, πράματα ασυλλόγιστα, τρελλά, μουγγοί, ούτε γυναίκες στριγγλίζανε ούτε γέροι να βογγάνε ούτε μωρά να κλαψιαρίζουνε-μονάχα σούρσιμο στο χώμα και ποδοβολητό. Μουγγοί, σκυφτοί, μ' αγριεμένα μούτρα, τραβάγανε μπροστά.

Κοσμάς Πολίτης,
«Στου Χατζηφράγκου»

Μ
Α
Ι
Ο
Σ
2
2
2
2

ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
						1
Σμύρνη 1919, απόβαση ελληνικού στρατού 2	3	4	5	6	7	8
1922 νέος αρχιστράτηγος ο Γ. Χατζανέστης 9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
Σμύρνη 1921, υποδοχή του βασιλιά Κωνσταντίνου 30	31					

η καταστροφή
της Σμύρνης
το 1922

Ήταν ένα γεγονός χωρίς προηγούμενο για την Ελλάδα, που παραζόταν χρόνια απ' τις πολιτικές διαμάχες, ο ερχομός αυτού του ξεριζωμένου μικρασιατικού κόσμου. Είχαν φανταστεί πως έφτανε σα Νέμεση, για να τιμωρήσει τους υπαιτίους της συμφοράς του. Πώς να πιστέψουν ότι σμάρια βάρκες αποβίβαζαν απ' τα καράβια στις πειραιϊκές αποβάθρες ανθρώπινα ερείπια, που επαιτούσαν απ' τη νέα πατρίδα τους στοργή και της φέρνανε την ιδιοφυΐα τους; Οι αρχές αιφνιδιασμένες απ' αυτόν το χείμαρρο που είχε κατακλύσει τις ακτές προσπαθούσαν με πρόχειρα μέσα να τον στεγάσουν στα θέατρα, στα σχολεία, στις εκκλησίες. Μάταια. Ένας μεγάλος όγκος που δεν πρόφταναν τα ηλεκτρικά τρέινα να τον μεταφέρουν στην Αθήνα είχε πάρει το δρόμο πεζοπορώντας, πάνω σε λογής ζώα, σε τροχοφόρα. Το σερνάμενο άθλιο κοπάδι γέμισε γρήγορα με τις στρωματσάδες του πλατείες και πεζοδρόμια, αποφασισμένο να διανυχτερεύσει κάτω από τ'άστρα του φιλόξενου αττικού ουρανού. Όσοι ξαγρύπνησαν εκείνη την πρώτη νύχτα, είχαν να διηγηθούν καθένας πολλά απ' τη δική του περιπέτεια της προσφυγιάς. Οι άλλοι όμως που κατάφεραν κάποια ώρα ν' αποκοιμηθούν, δεν τόλμησαν να πουν το πρωί τι εφιαλτικά όνειρα είχαν δει μέσα στα βογκητά τους...

Τάσος Αθανασιάδης,
«Τα παιδιά της Νιόβης»

ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
		1	2	3	4	5
1920, άδεια προέλασης στον ελληνικό στρατό	6 Σαμψούντα, 1919 Ο Κεμάλ οργανώνει αντίσταση	7 1920 αρχίζει η προέλαση ελληνικών στρατευμάτων	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Ι
Ο
Υ
Ν
Ι
Ο
Σ

2
0
2
2

η καταστροφή
της Σμύρνης
το 1922

Στόν τόπο πού γεννήθηκα ξένη,
στό σπίτι τοῦ πατέρα μου
στό σπίτι πού ἔχτισα ξένη,
πατρίδα ποῦ εἶσαι;
κι ἐσὺ τοῦ ἡλίου ἢ ζεστασιά·
γυρεύω τ' ἀχνάρια σου
θὰ δείχνουνε πῶς κάποτε ζοῦσα
στήν αὐγουστιάτικη γῆ
μαζι μὲ τὴ χρυσὴ πυγολαμπίδα
στό χορτάρι πού ἀντιφέγγιζαν τὰ μάτια σου
τὰ ἐκστατικά.

Ιωάννα Σεφεριάδη Τσάτσου
«Λόγια της σιωπής»

Ι
Ο
Υ
Λ
Ι
Ο
Σ

2
0
2
2

ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
				1	2	3
4	5	6	7	8 Εσκή Σελίρ 1921, η σπουδαιότερη μάχη του πολέμου	9	10
11	12	13	14	15 Κιουτάχεια, 1921, απόφαση για προέλαση προς Άγκυρα	16	17
18	19	20	21	22	23	24 1923 υπογραφή Συνθήκης Λοζάνης
25	26	27	28	29 1920 υπογραφή Συνθήκης Σεβρών	30	31

η καταστροφή
της Σμύρνης
το 1922

Στήν καταστροφή τῆς Σμύρνης, βρέθηκα μέ τούς γονιούς μου στό λιμάνι, στήν Πούντα. Μέσ' άπ' τά χέρια τους μέ πήρανε. Κι ἔμεινα στήν Τουρκία αιχμάλωτος.

Μεσημέρι πιάστηκα μαζί μέ άλλους. Βράδιασε καί τά περίπολα άκόμα κουβαλοῦσαν τούς άντρες στούς στρατῶνες.

Κοντά μεσάνυχτα, ὅπως ἤμαστε ὁ ἕνας κολλητά στόν άλλο, μπήκε ἡ φρουρά κι ἄρχισαν νά μάς χτυποῦν, ὅπου ἔβρισκαν, μέ ξύλα, καί νά κλοτσοπατοῦν ὅσους κάθονταν χάμω, γόνα μέ γόνα. Τέλος πήραν διαλέγοντας ὅσους ἤθελαν κι ἔφυγαν βλάστημώντας.

Ἐμεῖς φοβηθήκαμε πώς θά μάς χαλάσουν ὅλους.

Ἕνας γραμματικός, πού ἔχε τό γραφεῖο του πλάι στήν πόρτα, μάς άκουγε πού μιλούσαμε λυπητερά καί μάς ἔκανε νόημα νά τόν πλησιάσουμε:

— Σάν ἔρχονται, μάς λέει, καί σᾶς φωνάζουν, ἐσεῖς τραβηχτεῖτε μέσα. Καί τό λόγο μου φυλάχτε τον καλά, ἔξω μὴν τόν δώσετε.

Ἄπό κείνο τό βράδυ, κάθε νύχτα, ἔπαιρναν άπ' τούς θαλάμους. Κι ἐμεῖς π' άκούγαμε πυροβολισμούς, άπ' τό Κατιφέ - Καλεσί, λέγαμε: «σκοποβολή κάνουνε».

Στρατῆς Δούκας
«Η ιστορία ενός αιχμαλώτου»

Α
Υ 2
Γ
Ο 0
Υ
Σ 2
Τ
Ο 2
Σ

ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11 Σαγγάριος 1921, έναρξη της μάχης	12	13 1922, Αφιόν Καραχισάρ, έναρξη τουρκικής επίθεσης	14 1922 κατάρρευση μετώπου
15	16	17	18	19	20	21
22 Σαγγάριος 1921, λήξη της μάχης με μεγάλες απώλειες Ελλήνων	23	24	25	26	27 Σμύρνη 1922, είσοδος τουρκικού στρατού	28
29 1921, σύμπτυξη στη γραμμή Εσκή Σεχίρ- Αφιων Καραχισάρ	30 Σμύρνη 1922, φωτιά στην αρμένικη και ελληνική συνοικία	31				

Ξεριζωμός-
προσφυγιά

Σ
Ε
Π
Τ
Ε
Μ
Β
Ρ
Ι
Ο
Σ

2

0

2

2

ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

1922
υπογραφή
Ανακωχής
Μουδανίων

«Η φωτιά απλωνόταν παντού. Ντουμάνιασε ο ουρανός. Μαύρα σύννεφα ανηφορίζανε και μπερδευότανε το να με τ' άλλο. Κόσμος, εκατοντάδες χιλιάδες κόσμος, τρελός από φόβο αρχίνησε να τρέχει απ' όλα τα στενοσόκακα και τους βερχανέδες και να ξεχύνεται στην παραλία σα μαύρο ποτάμι.

- Σφαγή! Σφαγή!
- Παναγιά, βοήθα!
- Προφτάστε!
- Σώστε μας!

Η μάζα πυκνώνει, δεν ξεχωρίζεις ανθρώπους, μα ένα μαύρο ποτάμι που κουνιέται πέρα δώθε απελπισμένα, δίχως να μπορεί να σταθεί ούτε να προχωρήσει. Μπρος θάλασσα, πίσω φωτιά και σφαγή! Ένας αχός κατακυλάει από τα βάθη της πολιτείας και σπέρνει τον πανικό.

- Τούρκοι!
- Τσέτες!
- Μας σφάζουνε!
- Έλεος!

Η θάλασσα δεν είναι πια εμπόδιο. Χιλιάδες άνθρωποι πέφτουνε και πνίγονται. Τα κορμιά σκεπάζουνε τα νερά σα να ναι μώλος. Οι δρόμοι γεμίζουνε κι αδειάζουνε και ξαναγεμίζουνε. Νέοι, γέροι, γυναίκες, παιδιά ποδοπατιούνται, στριμώχνονται, λιποθυμούνε, ξεψυχούνε. Τους τρελαίνουν οι χατζάρες, οι ξιφολόγχες, οι σφαίρες των τσέτηδων!

Διδώ Σωτηρίου,
«Ματωμενα χώματα»

Ξεριζωμός-
προσφυγιά

Ο
Κ
Τ
Ω
Β
Ρ
Ι
Ο
Σ

2

0

2

2

ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20 1921 αναγνώριση κυβέρνησης Κεμάλ από Γαλλία	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Κάτι την μποδίζει και δεν μπορεί να βρει το κεφάλι ησυχία:
Σαν ένας βόλος να είναι κάτω από το πουκάμισο του γέροντα.

-Τι είναι αυτό εδώ; Ρωτά σχεδόν αδιάφορα.
Ο παππούς φέρνει το χέρι του. Το χώνει κάτω από το ρούχο,
βρίσκει το μικρό ξένο σώμα που ακουμπά στο κορμί του και που ακούει τους χτύπους της καρδιάς του.
-Τι είναι;

-Τι είναι;
-Δεν είναι τίποτα, λέει δειλά ο παππούς σαν παιδί που έφταιξε.
Δεν είναι τίποτα. Λίγο χώμα είναι.
-Χώμα!
Ναι, λίγο χώμα από τη γη τους για να φυτέψουν ένα βασιλικό,
της λέει στον ξένο τόπο που πάνε. Για να θυμούνται.
Αργά τα δάχτυλα του γέροντα ανοίγουν το μαντίλι όπου είναι φυλαγμένο το χώμα.
Ψάχνουν κει μέσα, ψάχνουν και τα δάχτυλα της γιαγιάς, σα να το χαϊδεύουν.
Τα μάτια τους δακρυσμένα, στέκουν εκεί.
-Δεν είναι τίποτα λέω. Λίγο χώμα.
Γη, Αιολική Γη, Γη του τόπου μου."

Ηλίας Βενέζης, «Αιολική γη»

Ξεριζωμός-
προσφυγιά

Η Ανατολή ξερνούσε, ξερνούσε...
Μια βρόμικη σάρκα χωρίς μορφή, που κολυμπούσε
σε μια απίστευτη χλαπαταγή, σα να μην υπήρχε
πράγμα που να μην ούρλιαζε, που να μην
βλαστημούσε, που να μη βογγούσε, που να μην
έσπρωχνε.

-[...] Μπορεί να φύγει άλλος από το σπίτι του και να
τα αφήσει σε δαύτους; Άφησε που βρωμάνε όλοι,
που είναι άρρωστοι, που δεν έχουν πεντάρα.
Ενάμιση εκατομμύριο άνθρωποι. Τι να σου κάνει κι
αυτός ο τόπος! Εμείς δεν είχαμε να θρέψουμε το
στρατό μας, όχι πως μας φορτώθηκαν όλοι τούτοι.
[...] Στα θέατρα, στους κινηματογράφους, στις
εκκλησιές, στα καφενεία - σ' όλη την Ελλάδα,
παντού! Κ' ένας κόσμος! Ο Θεός να σε φυλάει από
δαύτους!

-Μα εμείς τους φέραμε! Είπε ο Άγγελος. Εμείς τους
ξεσπιτώσαμε, εμείς τους ορφανέψαμε, τι θέλεις να
κάμουν;

-Να μείνουν στον τόπο τους!

-Ποιο τόπο τους μολογάς; Ο τόπος τους είναι
στάχτη και κούρβουλο. Το Αιγαίο κοκκίνησε. Τα
ψάρια του δεν προφταίνουν να τρώνε ανθρώπους!

Ι.Μ. Παναγιωτόπουλος,
«Αστροφεγγιά»

Ν
Ο 2
Ε
Μ 0
Β
Ρ 2
Ι
Ο 2
Σ

ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
	1 1920 ήττα του Βενιζέλου στις εκλογές	2	3	4	5	6
7	8	9 1920, νέος αρχιστράτηγος στρατιάς ο Αν. Παπούλας	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Ξεριζωμός-
προσφυγιά

Η πόλη που κήκε
 ξαναγεννήθηκε στην άλλη όχθη...
 Ένα με το κορμί μας,
 κυλάει μες στο αίμα μας.
 Κι όταν ονειρευόμαστε,
 περιδιαβάζουμε στα περιβόλια της
 και σεργιανάμε στις πλατείες.
 Κάθε φορά που πιάνουμε τραγούδι,
 είναι τα λόγια μας σταχτιά
 κι η μουσική παράπονο,
 σαν πυρκαγιά, που κουβαλάει το μελτέμι.
 Η πόλη της Ανατολής
 μας κατοικεί
 Κι εξήντα τώρα χρόνια
 μας δικάζει.

Κώστας Γεωργουσόπουλος,
 «Η στάχτη που ταξίδευε»

ΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΔΕΥ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
			1	2	3	4
5	6 1920, επιστροφή στην Ελλάδα του βασιλιά Κωνσταντίνου Α'	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Όμιλος φιλαναγνωσίας & δημιουργικής γραφής 4ου Γυμνασίου Σερρών

- Ακριτίδου Ξανθίππη
- Γιαννακίδου Αμαρυλλίς
- Γκιργκίρη Βασιλική
- Γεωργιάδου Ελισάβετ
- Δόξα Μαρία
- Εμμανουηλίδης Γεώργιος
- Εσκιτζή Δέσποινα
- Ζερβίδου Ειρήνη
- Ζήρτα Πασχαλία-Μαρία
- Ηπειρώτη Βασιλική
- Καράδαλης Δημήτριος
- Καρατζόγλου Ελένη
- Μαγδάλη Ελένη
- Μακρή Νίκη
- Μανδάνα Αναστασία
- Μιχαηλίδου Στεργιάνα
- Μελιτάς Βασίλειος
- Μοσχοβάκη Ελευθερία
- Μουταφτσή Φωτεινή
- Μπατογιάννη Χριστίνα
- Οικονομίδης Νικόλαος
- Παρασκευά Εύα
- Τέζα Χρυσή- Άννα
- Φακή Καλλιρόη

Συντονίστριες
Μούσα Ελένη & Ντινίδου Δέσποινα

επιμέλεια ημερολογίου: Μούσα Ελένη
Πηγές: βιβλιογραφία , wikipedia, SLpress,
photodentro,24grammata,efsyn,tanea,tovima,ihotispo
lis,patris,mixanitouxronou,mikrasiatis,ert,atexnos,ma
tia.gr,TaMetora,Lifo,womantoc,ikivotos

